KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2019/1276,

29. juuli 2019,

millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni rakendusotsus 2012/627/EL, millega tunnistatakse Austraalia õigus- ja järelevalveraamistik samaväärseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1060/2009 (reitinguagentuuride kohta) nõuetega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta, ([1]) eriti selle artikli 5 lõiget 6,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 5 lõikega 6 on komisjonile antud õigus võtta vastu samaväärsust kinnitav otsus, milles märgitakse, et kolmanda riigi õigus- ja järelevalveraamistikuga on tagatud, et kõnealuses kolmandas riigis tegevusloa saanud või registreeritud reitinguagentuurid täidavad õiguslikult siduvaid nõudeid, mis on samaväärsed kõnealusest määrusest tulenevate nõuetega ning mille suhtes kohaldatakse kõnealuses kolmandas riigis tulemuslikku järelevalvet ja täitemeetmeid. Selleks et õigus- ja järelevalveraamistikku saaks lugeda samaväärseks, peavad olema täidetud vähemalt määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 5 lõikes 6 sätestatud tingimused.

(2) Komisjon võttis 5. oktoobril 2012 vastu rakendusotsuse 2012/627/EL, ([2]) milles tõdeti, et vajalikud kolm tingimust on täidetud, ja loeti Austraalia reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistik samaväärseks sel ajal kehtinud määruse (EÜ) nr 1060/2009 nõuetega.

(3) Austraalia õigus- ja järelevalveraamistikuga on endiselt täidetud algselt määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 5 lõikes 6 sätestatud kolm tingimust. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 462/2013 ([3]) kehtestati liidus registreeritud reitinguagentuuridele täiendavad nõuded, millega muudeti nende reitinguagentuuride õigus- ja järelevalvekord rangemaks. Muu hulgas sisaldavad täiendavad nõuded norme reitinguväljavaadete, huvide konfliktide juhtimise, konfidentsiaalsusnõuete, reitingumeetodite kvaliteedi ning krediidireitingute esitamise ja avalikustamise kohta.

(4) Määruse (EL) nr 462/2013 artikli 2 teise lõigu punkti 1 alapunkti b kohaselt kohaldatakse kolmanda riigi õigus- ja järelevalveraamistiku samaväärsuse hindamisel täiendavaid nõudeid alates 1. juunist 2018.

(5) Seda silmas pidades küsis komisjon 13. juulil 2017 nõu Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvelt (edaspidi „ESMA“) selle kohta, kas muu hulgas Austraalia õigus- ja järelevalveraamistik on samaväärne määrusega (EL) nr 462/2013 kehtestatud täiendavate nõuetega, ja hinnangut selle kohta, kas võimalikud erinevused on olulised.

(6) ESMA järeldas 17. novembril 2017 avaldatud tehnilises nõuandes, et Austraalia õigus- ja järelevalveraamistiku sätetest ei piisa, et saavutada määrusega (EL) nr 462/2013 kehtestatud täiendavate nõuete eesmärke.

(7) artikli 3 lõike 1 punkti w on lisatud reitinguväljavaate määratlus ja nüüd on määruse (EÜ) nr 1060/2009 teatavaid krediidireitingute suhtes kohaldatavaid nõudeid laiendatud reitinguväljavaadetele. Austraalia õigus- ja järelevalveraamistikus ei ole reitinguväljavaateid sõnaselgelt nimetatud, kuid Austraalia Väärtpaberite ja Investeeringute Komisjon on seisukohal, et reitinguväljavaated kuuluvad „finantstoodetealase nõustamise“ mõiste alla ja seega kehtivad neile samad nõuded kui krediidireitingutele.

([1]) ELT L 302, 17.11.2009, lk 1.
([2]) Komisjoni 5. oktoobri 2012. aasta rakendusotsus 2012/627/EL, millega tunnistatakse Austraalia õigus- ja järelevalveraamistik samaväärseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1060/2009 (reitinguagentuuride kohta) nõuetega (ELT L 274, 9.10.2012, lk 30).
([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 462/2013, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta (ELT L 146, 31.5.2013, lk 1).

(8) Selleks et parandada reitinguagentuuride tajutud sõltumatust reitingu saanud üksustest, laiendatakse määrusega (EL) nr 462/2013 määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 6 lõike 4, artiklite 6a ja 6b sätteid huvide konflikti kohta nendele huvide konfliktidele, mille põhjustavad aktsionärid või osanikud, kes omavad reitinguagentuuris märkimisväärset positsiooni. Austraalia õigus- ja järelevalveraamistikus nõutakse, et reitinguagentuur rakendaks oma majandustegevuses huvide konfliktide juhtimiseks asjakohast korda. Siiski ei ole selles sõnaselgelt käsitletud aktsionäridega seotud huvide konflikte. Sellest järeldub, et puuduvad sarnased nõuded, mis keelaksid reitinguagentuuril anda krediidireitingut üksusele, millele kuulub üle 10 % tema aktsiatest, või osutada konsultatsiooni- või nõustamisteenuseid üksusele, millele kuulub üle 5 % tema aktsiatest.

(9) Määrusega (EL) nr 462/2013 on kehtestatud uued sätted, millega tagatakse, et konfidentsiaalset teavet kasutatakse ainult krediidireitingualaseks tegevuseks ning seda kaitstakse pettuse, varguse või väärkasutamise eest. Sel eesmärgil on määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 10 lõikes 2a nõutud, et kuni krediidireitingute, reitinguväljavaadete ja nendega seotud teabe avalikustamiseni, käsitaksid reitinguagentuurid neid siseteabena. Austraalia õigus- ja järelevalveraamistikus on kehtestatud üksikasjalikud nõuded selle kohta, mida reitinguagentuurid peavad tegema, et kaitsta nende valduses olevat emitentidega seotud konfidentsiaalset teavet. Seega on olemas usaldusväärne raamistik, mis kaitseb konfidentsiaalse teabe väärkasutamise eest.

(10) Määrusega (EL) nr 462/2013 on soovitud parandada reitingumeetodite läbipaistvust ja kvaliteeti. Sellega on määruse (EÜ) nr 1060/2009 I lisa D jao I alajao punktis 3 pandud reitinguagentuuridele kohustus anda reitingu saanud üksusele enne krediidireitingu või reitinguväljavaate avaldamist võimalus juhtida reitinguagentuuri tähelepanu võimalikele faktilistele vigadele. Austraalia õigus- ja järelevalveraamistik ei sisalda sõnaselget nõuet, et reitinguagentuur peab reitingu saanud üksust krediidireitingust enne selle avaldamist teavitama. Selle asemel on Austraalia õigus- ja järelevalveraamistikus ette nähtud, et reitinguagentuur teavitab reitingu saanud üksust üksnes siis, kui see on „teostatav ja asjakohane“, kehtestamata seejuures minimaalset aega vastamiseks.

(11) Määrusega (EL) nr 462/2013 on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 8 lõikes 5a, lõike 6 punktides aa ja ab ning lõikes 7 kaitsemeetmed, millega tagatakse, et reitingumeetodite muutmine ei muuda neid vähem rangeks. Austraalia õigus- ja järelevalveraamistikus nõutakse, et meetodite muutumisest tuleb teavitada sellest mõjutatud reitingu saanud üksusi. Siiski ei nõuta reitinguagentuuridelt enne meetodite olulist muutmist turuosalistega konsulteerimist, järelevalveasutuse teavitamist ega reitingute andmise meetodites tuvastatud vigade avalikustamist reitinguagentuuri veebisaidil.

(12) Määrusega (EL) nr 462/2013 on karmistatud krediidireitingute esitamise ja avalikustamise nõudeid. Määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 8 lõike 2 ja I lisa D jao I alajao punkti 2a kohaselt peab reitinguagentuur reitingumeetodite, mudelite ja põhiliste hindamiseelduste avalikustamisel nendega koos esitama selged ja kergesti mõistetavad juhised, milles selgitatakse eeldusi, parameetreid, piiranguid ja võimalikku ebaselgust, mis on seotud krediidireitingu andmisel kasutatud mudelite ja reitingumeetoditega. Austraalia õigus- ja järelevalveraamistikus on küll ette nähtud, et reitinguagentuurid peavad avalikustama, kas krediidireiting oli tellitud ja kas see valmis reitingu saanud üksuse osalusel, ning esitama teabe krediidireitingute piirangute kohta, kuid reitinguagentuuridel ei ole kohustust anda avalikkusele juhiseid krediidireitingu andmise aluseks olnud meetodite kohta.

(13) Selleks et tugevdada konkurentsi ja piirata reitinguagentuuride sektoris huvide konflikti tekkimise võimalusi, on määrusega (EL) nr 462/2013 kehtestatud määruse (EÜ) nr 1060/2009 I lisa E jao II alajaos nõue, et krediidireitingute ja kõrvalteenuste eest reitinguagentuuride võetavad tasud ei oleks diskrimineerivad ja põhineksid tegelikel kuludel. Selles on reitinguagentuuridelt nõutud teatud finantsteabe avalikustamist. Austraalia õigus- ja järelevalvekorra kohaselt peavad reitinguagentuurid avaldama üldsusele teabe tuluvoogude kohta ja esitama järelevalveasutusele teatava teabe aastaaruandes; see ei puuduta väikeseid reitinguagentuure. Samuti ei nõuta, et reitinguagentuurid avaldaksid üldsusele esialgsed krediidireitingud ja esitaksid järelevalveasutusele tasugraafikud või klientidelt nõutud tasud. Lisaks ei nõuta, et klientidelt nõutud tasud põhineksid tegelikel kuludel ega oleks diskrimineerivad.

(14) Uuritud tegurite põhjal ei vasta Austraalia reitinguagentuuride õigus- ja järelevalveraamistik kõigile määruse (EÜ) nr 1060/2009 artikli 5 lõike 6 teises lõigus sätestatud samaväärsuse tingimustele. Seetõttu ei saa seda lugeda samaväärseks kõnealuse määrusega kehtestatud õigus- ja järelevalveraamistikuga.

(15) Seetõttu tuleks rakendusotsus 2012/627/EL kehtetuks tunnistada.

(16) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas Euroopa väärtpaberikomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Rakendusotsus 2012/627/EL tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 29. juuli 2019

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER